

ONZE GAST EN NAASTE VERTELLEN

De kamer van Henny in Dignitas vertelt het verhaal van een hechte familie: overal staan foto's van haar kinderen en kleinkinderen. Henny krijgt veel bezoek van hen. Dit kenmerkt de warme band tussen de drie generaties.

Henny met haar dochter Ingrid

Haar zoon Ronald en zijn twee kinderen wonen bij haar in huis als Henny in juli 2021 te horen krijgt dat ze kanker heeft. In het begin had Henny weinig pijn. "Ik voelde me goed en kon heel veel dingen nog doen. Maar gaandeweg nam de pijn toch toe en kreeg ik pijnstillers voorgeschreven. Ik lag vooral veel op de bank, omdat de pijn me veel energie kostte."

Begin september van dit jaar vond dochter Ingrid dat haar moeder opeens hard achteruitging. "Ik maakte mij ongerust: mijn moeder at bijna niet en de pijnstillers hielpen nauwelijks meer. Ik belde de huisarts en de volgende dag kwam zij bij mijn moeder kijken."

Verwijzing huisarts

De huisarts was het met Ingrid en Ronald eens: Hennie had meer zorg nodig. "Mijn

moeder had echt professionele zorg nodig en dat kunnen ik of mijn broer niet geven. Mijn schoonmoeder heeft een paar jaar geleden een tijdje in Dignitas gewoond en ik herinnerde mij het hospice als een fijne plek. Ik vroeg de huisarts of het mogelijk was dat mijn moeder daar naartoe ging. Zij zorgde

"Mijn moeder leefde op en was zichzelf weer."

voor de verwijzing en de coördinator van Dignitas nam al snel contact met ons op. Gelukkig was er binnen een paar dagen een plek beschikbaar."

Eigen plekje

Inmiddels is Henny alweer zes weken in het hospice. Het bevalt haar goed. "Ik heb minder pijn en ik kan veel rust nemen. Ik eet elke avond in de gezellige huiskamer. Er staat daar een comfortabele stoel waar ik graag in zit; dat is een beetje m'n eigen plekje. Mijn dochter komt elke ochtend en avond op bezoek. En ook mijn zoon komt elke avond. Als mijn kleinkinderen meekomen, staat er een kast vol spelletjes waar ze uit kunnen kiezen of ze kunnen spelen in de tuin. Ook voor de kinderen zorgt het hospice dus voor een warm welkom."

Uitje met de familie

Ingrid merkte al snel dat het hospice haar moeder goed deed. "Ze kreeg betere pijnmedicatie en zorg, en begon weer te eten. Ze leefde op en was zichzelf weer. Ze is natuurlijk wel ziek, maar ze heeft weer energie om van het leven te genieten. Dat gaf ons de kans om een dagje met de familie naar zee te gaan. We hebben samen een prachtige dag gehad. En binnenkort gaan we een dagje naar de Beekse Bergen. Zo hebben we leuke dingen om naar uit te kijken."

Hennie Wimmers en Ingrid Harmsen

WAARDEVOLLE WARME MAALTIJD

In de namiddag vult een heerlijke geur het hospice. De radio staat zachtjes aan en je hoort allerlei geluiden uit de keuken komen. Een pan soep staat op het fornuis zachtjes te koken. Er worden verse groenten gesneden en het vlees wordt gekruid. De kookvrijwilliger is met veel liefde de maaltijd aan het bereiden.

Bij Dignitas willen we elke avond zelf een lekkere warme maaltijd serveren voor onze gasten. De avondmaaltijd is een belangrijk moment van de dag waarnaar uitgekeken wordt. Of het nu een lekkere stamppot met worst, spaghetti Bolognese of een zalmsoep is, onze gasten waarderen meestal wat er bereid is.

Door de geuren en de geluiden die uit de keuken komen, ontstaat er een huiselijke sfeer waar iedereen van kan genieten. Zelfs de gasten met weinig eetlust geeft dat soms de zin om toch wat te eten.

De kookvrijwilliger zorgt ervoor dat het gerecht zo aantrekkelijk mogelijk wordt geserveerd. Vooral het dessert springt er geregeld uit door de versiering. De tafel in onze huiskamer wordt mooi gedekt door

de gastvrouw of gastheer. Zo wordt het gezellig gemaakt om samen te eten. Onze gast kan ook op de eigen kamer eten als hij of zij dat prettiger vindt. Tegen een kleine vergoeding mag een naaste mee-eten.

Al deze activiteiten en de speciale aandacht die gegeven wordt aan de bereiding van een warme maaltijd, worden als heel waardevol ervaren. In de laatste fase van het leven kan (samen) eten mooie geluksmomenten brengen.

Silvia Beerepoot -
COÖRDINATOR VRIJWILLIGERS

We kunnen de hulp van meer vrijwilligers gebruiken om de avondmaaltijd te bereiden. Vind je koken leuk? Stuur dan een mail naar s.beerepoot@hospicedignitas.nl en zij neemt contact met je op.

ONZE KOOKVRIJWILLIGERS VERTELLEN

Jelle, kookvrijwilliger

Zonder ervaring ben ik gaan koken in het hospice. Tijdens het inwerken raakte ik snel vertrouwd met de keuken en leerde wat er van mij werd verwacht.

Koken voor de gasten betekent dat je rekening houdt met de wensen van de gast. Ik probeer vooraf te horen wat de eetwensen zijn om rekening mee te houden. Ook kijk ik terug naar wat collega's hebben gekookt. In het begin vond ik het koken erg spannend. Inmiddels heb ik meer vertrouwen, omdat ik ervaar dat eenvoudige maaltijden door de gasten erg worden gewaardeerd. Zo

vinden ovenschotels en een lekkere gehaktbal goede aftrek. Het geeft mij voldoening om voor mensen in hun laatste levensfase eten te koken waar ze blij van worden, zoals een lekkerbekje, een stamppot of een bord spinazie. Het contact met de gasten en de collega's met de positieve reacties op de gerechten, geeft dat ik hoop nog jaren te mogen koken bij Dignitas.

Ron, kookvrijwilliger

In 2018 heeft een advertentie in de zondagskrant mijn aandacht getrokken om te gaan koken bij het hospice. Waarom doe ik dat eigenlijk? Ik heb een vrouw die werkt, kinderen en een drukke baan. Mijn motivatie is dat ik met veel plezier en vrij gemakkelijk kook. Ook heb ik wat voor een ander over. Ik kook twee keer per maand. Dat is een

tijdsinvestering van ongeveer 5 uur per kooksessie. Ik ervaar de vrijheid om te koken wat ik wil, maar houd wel rekening met de wensen van de gast. Eten is namelijk één van de hoogtepunten van de dag. Daar invulling aan mogen geven, zodat de bewoners zich gast voelen, geeft mij een goed gevoel.

